Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. sierpnia 1914.

207.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 7. sierpnia 1914

o odroczeniu i przerwie wykonania kar na wolności.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

1. Wykonanie każdej kary na wolności, nieprzekraczającej sześciu miesięcy, odcierpieć się mającej przez tego, który według obwieszczenia mobilizacyjnego jest obowiązany do pełnienia służby w wspólnej armii, obronie krajowej lub w pospolitem ruszeniu, należy odroczyć na czas trwania stanu mobilizacyjnego lub do wcześniejszego wyłączenia skazanego od pełnienia powinności wojskowej, do czego szczególne żądanie władzy wojskowej nie jest potrzebne.

2. Wykonanie każdej takiej już rozpoczętej kary na wolności, należy na ten sam okres czasu odroczyć, do czego szczególne żądanie władzy wojskowej nie jest potrzebne.

3. Powyższe przepisy nie odnoszą się do skazanych, którzy z uwagi na rodzaj lub pobudkę ich karygodnego działania lub ze względu na ich przebieg życia, zagrażają bezpieczeństwu państwa lub mienia.

4. Odroczenie i przerwę zarządza z urzędu, a mianowicie:

w zakładach karnych komisarz zakładowy w porozumieniu z kierownikiem zakładu; w razie różnicy zdań rozstrzyga nadprokuratorya państwa;

w więzieniach przy trybunałach prezydent w porozumieniu z prokuratorem państwa; w razie różnicy zdań rozstrzyga trybunał;

w więzieniach przy sądach powiatowych naczelnik sądu powiatowego.

Przeciw rozstrzygnięciu środek prawny jest niedopuszczalny.

§ 2.

1. Podczas stanu wojennego można pozwolić na przerwę wykonania kary na wolności, nieprzekraczającej sześciu miesięcy, na przeciąg najwyżej trzech miesięcy,

a) jeżeli nieobecność skazańca przy jego przedsiębiorstwie lub zatrudnieniu mogłaby sprowadzić gospodarczą ruinę jego lub jego rodziny, albo

b) jeżeli siła robocza skazańca jest nagląco potrzebna dla gospodarstwa społecznego.

2. Powyższy przepis nie odnosi się do skazańców, którzy z uwagi na rodzaj lub pobudkę ich karygodnego działania lub ze względu na ich przebieg życia zagrażają bezpieczeństwu państwa lub mienia.

3. Przerwa wykonania może nastąpić w wypadku l. 1., lit. *a)*, na prośbę skazańca a w wypadku l. 1., lit. *b)*, na życzenie władzy publicznej; jeżeli skazaniec nadużywa wolności, należy przerwę odwołać. Do rozstrzygania próśb o przerwę i wydawania decyzyi o odwołaniu są powołane organy i władze, wymienione w 4. ustępie § 1.

Przeciw rozstrzygnięciu środek prawny jest niedopuszczalny.

§ 3.

W razie wydania więcej wyroków przeciw tejsamej osobie, rozstrzyga łączny czas trwania kar.

§ 4.

Minister sprawiedliwości jest upoważniony, okres czasu trzech miesięcy, oznaczony w § 2., rozszerzyć bądź w ogólności bądź w poszczególnym wypadku.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie w czwartym dniu po jego ogłoszeniu.

§ 6.

Wykonanie poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, który celem przeprowadzenia wyda potrzebne zarządzenia.

Wiedeń, dnia 7. sierpnia 1914.

Franciszek Józef wł.

Stürgkh wł. **Georgi** wł.
Hochenburger wł. **Heinold** wł.
Forster wł. **Hussarek** wł.
Trnka wł. **Schuster** wł.
Zenker wł. **Engel** wł.
Morawski wł.